

MOCIÓ QUE PRESENTA LA CUP ALCANAR – LES CASES EN REBUIG A LA LLEI ARAGONÈS

EXPOSICIÓ DE MOTIUS.

Els darrers anys hem vist com s'acceleraven múltiples processos de privatització dels serveis de titularitat pública. La submissió de les institucions públiques, com ara el conjunt dels ajuntaments, als objectius d'estabilitat de deute, dèficit i despesa han facilitat i potenciat múltiples processos privatitzadors. La prioritització de les necessitats dels mercats financers a les necessitats de les persones, amb una significativa i greu contenció de la despesa pública, o instruments legislatius com LRSAL que obliguen als ajuntaments a acreditar l'eficiència econòmica i la sostenibilitat financera per internalitzar serveis però no a la inversa, esdevenen un instrument afilat a favor de la privatització dels serveis de titularitat pública.

Això no és casualitat. Amb l'esclat de la bombolla immobiliària, moltes de les grans empreses que es van dedicar a especular amb l'habitatge com Sacyr o ACS, van veure reduïda la seva rendibilitat i van trobar una suculent font d'ingressos en els serveis públics alhora que unes institucions disposades a posar la catifa vermella. En d'altres paraules, la provisió de serveis públics per satisfer les necessitats bàsiques de les nostres vides han esdevingut un nínxol de mercat més per aquelles que fan de les nostres condicions de vida el seu negoci particular.

Així, la privatització dels serveis públics ha afectat seriosament la qualitat de serveis tan essencials com la Sanitat, l'Educació, o l'atenció social entre molts d'altres. Aquests serveis que són els que han patit amb més virulència les retallades. No és cap casualitat que siguin serveis que en moltes ocasions s'ocupen de treballs de cura, d'envelliment i dependència, treballs que són necessaris pel desenvolupament de la vida. Aquests serveis, solen ser intensius en mà d'obra i amb plantilles altament feminitzades i precaritzades.

En comptes de blindar aquests serveis a la titularitat, gestió i provisió pública, els successius Governos de la Generalitat han anat regulant la possibilitat de que aquests siguin privatitzats mitjançant diferents fórmules, amb iniciatives legislatives que volen posar cara amable a unes privatitzacions que són injustificables des d'un punt de vista del bé comú.

La llei Aragonés n'és un exemple paradigmàtic. Introduir clàusules socials, ambientals o de gènere en la contractació administrativa, és necessari, però no

serveix de res sinó aprovem prèviament iniciatives legislatives que blindin determinats serveis a la gestió directa. És una fal·làcia que amb la introducció d'aquestes clàusules s'expulsen les grans empreses i menys quan les administracions ni tan sols tenen capacitat fiscalitzadora sobre el compliment dels plecs de condicions administratives i tècniques. Enlloc de regular, aquest tipus de mesures esdevenent imprescindibles per legitimar i potenciar aquelles empreses que, com dèiem, fan de les nostres condicions de vida el seu negoci particular.

Aquesta llei no només permetrà que es consolidin les privatitzacions ja existents sinó que a més en permetrà de noves. Estableix **nous objectes d'externalització** i regula com han de ser aquestes externalitzacions via contractació administrativa, una modalitat que comporta necessàriament l'obtenció d'un benefici econòmic directe o indirecte a favor de la concessionària. En cap cas la nova llei garantirà vides dignes.

La llei del departament d'economia regula com les empreses han de fer negoci amb els nostres drets fomentant la desigualtat en l'accés als serveis, la competitivitat entre empreses que va directament lligada a la rebaixa de la qualitat del servei i la precarització de les condicions laborals de les treballadores.

Si la intenció és apostar per uns serveis 100% públics o per una gestió comunitària sense donar llargues mànigues a la mercantilització dels serveis públics, una llei que reguli la contractació pública hauria de ser l'última prioritat. En tot cas, hauria d'anar acompanyada de mecanismes i recursos de control que assegurin l'efectiu exercici de les prerrogatives que atorga la legislació als poders adjudicadors davant de l'incompliment reiterat dels plecs de condicions per part de les empreses concessionàries. En cap cas ens trobem davant d'una llei que ens doti d'aquests mecanismes i recursos de control.

Per aquest motiu, prenem els següents acords:

ACORDS.

L'ajuntament d'Alcanar:

- a) Rebutja el projecte de llei de contractes de serveis a les persones.
- b) Defensa els serveis 100% públics com a motor d'activació econòmica i com la única via per garantir drets de caràcter universal.
- c) Insta al Parlament de Catalunya a impulsar una iniciativa legislativa que blindi la titularitat, gestió i provisió de tots els serveis necessaris pel desenvolupament d'una vida digna.
- d) Es compromet a elaborar un pla d'internalització progressiva de béns i serveis, prioritzant aquells que són més necessaris per cobrir els drets i les necessitats de la majoria popular i treballadora.

- e) Es compromet a implementar un servei de control i seguiment de la qualitat dels serveis gestionats de forma indirecta en base a determinats indicadors, entre ells, el compliment del plec de condicions – administratives i tècniques-, contingut de l'oferta, millores etc. que van fer considerar l'oferta de la concessionària com la més avantatjosa.

Alcanar, setembre del 2019

Xavi Queralt Queralt

Regidor i portaveu del grup municipal de la CUP Alcanar – les Cases